

Przedmiotowe Zasady Oceniania z języka niemieckiego w Zespole Szkół Nr 1 im. Jana Pawła II w Przysusze

Spis treści:

- I. Postanowienia ogólne
- II. Kontrakt z uczniem
- III. Narzędzia pomiaru badanych obszarów aktywności
- IV. Wiadomości, umiejętności oraz wymagania na poszczególne oceny szkolne
- V. Ocenianie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się
- VI. Warunki i tryb otrzymania wyższych niż przewidywane ocen rocznych

I. Postanowienia ogólne

1. Przedmiotowe Zasady Oceniania są zgodne ze Statutem szkoły
2. Każdy uczeń zostaje na początku roku zapoznany z Przedmiotowymi Zasadami Oceniania z języka niemieckiego.
3. Przedmiotem oceniania w całym roku szkolnym są:
 - wiadomości
 - umiejętności
 - wkład pracy
 - aktywność
4. Obowiązuje skala ocen 1-6:
 - niedostateczny (1)
 - dopuszczający (2)
 - dostateczny (3)
 - dobry (4)
 - bardzo dobry (5)
 - celujący (6)
5. Przy ustalaniu ocen bieżących dopuszcza się stosowanie plusów i minusów.
6. Uczeń jest klasyfikowany dwa razy w roku:
 - klasyfikacja śródroczna
 - klasyfikacja roczna
7. Formy sprawdzania i oceniania:
 - odpowiedzi ustne (opowiadanie, opis, odpowiedzi na pytania, udział w dyskusji, dialog, relacjonowanie zdarzeń, argumentowanie, wnioskowanie, uzupełnianie i przekształcanie tekstów, czytanie i tłumaczenie tekstów)
 - prace pisemne w klasie (kartkówka, sprawdzian, wypowiedź pisemna)
 - prace domowe
 - aktywność na lekcji
 - inne zaplanowane przez nauczyciela narzędzia np. praca metodą projektu

II. Kontrakt z uczniem

1. Uczeń zobowiązany jest mieć na lekcji zeszyt przedmiotowy, podręcznik, ćwiczenia lub inne materiały wprowadzone przez nauczyciela.
2. Sprawdziany, kartkówki, inne prace pisemne, odpowiedzi ustne oraz prace domowe są obowiązkowe.
3. Jeżeli uczeń z przyczyn losowych (nieobecność usprawiedliwiona) opuścił test lub sprawdzian, zobowiązany jest napisać go na najbliższej lekcji lub w sytuacjach losowych w innym terminie uzgodnionym z nauczycielem.
4. Każda planowana pisemna kontrola wiadomości (poza kartkówką sprawdzającą wiedzę maksymalnie z trzech ostatnich lekcji) musi być zapowiedziana z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem, informacja o niej zapisana w dzienniku lekcyjnym.
5. Korzystanie z niedozwolonych źródeł w czasie prac pisemnych, oddawanie do oceny prac nienapisanych samodzielnie równa się ocenie niedostatecznej.
6. Uczeń ma prawo 1-2 razy w semestrze zgłosić nieprzygotowanie do lekcji (ustala nauczyciel przedmiotu). Nieprzygotowanie do zajęć uczeń musi zgłosić nauczycielowi przed lekcją. Nieprzygotowanie nie dotyczy sprawdzianów, kartkówek i innych zapowiedzianych form sprawdzania wiedzy. Prawo do zgłoszenia nieprzygotowania może być cofnięte w przypadku stwierdzenia lekceważenia obowiązków z przedmiotu, ucieczek, niewłaściwego zachowania się na lekcjach.
7. Uczeń ma prawo do poprawienia oceny ze sprawdzianu lub kartkówki. Poprawy odbywają się w wyznaczonym przez nauczyciela terminie na zajęciach dodatkowych. Uczeń jest zobowiązany, aby poprawić niesatysfakcjonującą go ocenę w możliwie jak najkrótszym czasie (ok. 2 tygodni).
8. Uczeń nieobecny na zajęciach zobowiązany jest do samodzielnego uzupełnienia zaległości. Nauczyciel ma prawo sprawdzić stan jego wiadomości (uzupełnienie braków nie może przekroczyć czasu dwóch tygodni).
9. Oceny wystawione przez nauczyciela są jawne.
10. Przy ocenianiu uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się nauczyciel uwzględni zalecenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.
11. Wszystkie prace pisemne powinny być ocenione przez nauczyciela w terminie do 14 dni roboczych od ich przeprowadzenia.
12. Uczeń otrzymuje sprawdzoną pracę pisemną do wglądu. Prawo wglądu do ocenionych prac mają również rodzice (opiekunowie).
13. Ocena roczna jest oceną całościową, czyli bierze się pod uwagę ocenę semestralną.
14. O przewidywanej ocenie śródrocznej i rocznej nauczyciel informuje uczniów nie później niż na 14 dni przed klasyfikacją.
15. Nieprzestrzeganie powyższych postanowień wiąże się z powiadomieniem wychowawcy, rodziców lub opiekunów.

III. Narzędzia pomiaru badanych obszarów aktywności

- sprawdziany (ok. 3-4 w semestrze)
- kartkówki (ok. 3-4 w semestrze)
- karty pracy
- systematyczna praca nad słownictwem na platformie InstaLing oraz wykonywanie zleconych przez nauczyciela zadań mających na celu weryfikację przyswojonego słownictwa*

- wypowiedzi pisemne – teksty użytkowe
- odpowiedzi ustne
- zadania domowe
- aktywność na lekcji
- wykonywanie zadań dodatkowych
- praca metodą projektu
- dodatkowe pozytywne oceny za udział i osiągnięcia w konkursach, olimpiadach, wykonywanie pomocy naukowych itp.

*Przy wystawianiu oceny za pracę nad słownictwem w programie InstaLing bierze się pod uwagę oceny tygodniowe (2 do 4 tygodni). Średnia arytmetyczna ocen tygodniowych równa się ocenie cząstkowej w dzienniku.

Przy ustalaniu oceny tygodniowej bierze się pod uwagę liczbę dni pracy w tygodniu i ilość wykonanych sesji według poniższego schematu:

1 dzień pracy w tygodniu:	1-2 sesji: niedostateczny (1) i więcej sesji: dopuszczający (2)
2 dni pracy w tygodniu:	2x1 sesja: dopuszczający (2) 2x2 lub więcej sesji: dostateczny (3)
3 dni pracy w tygodniu:	3x1 sesja: dostateczny (3) 2x2 lub więcej sesji + 1x1 sesja: dobry (4)
4 dni pracy w tygodniu:	4x1 sesja: dobry (4) 3x2 lub więcej sesji + 1x1 sesja: bardzo dobry (5)
5 dni pracy w tygodniu:	5x1 sesja: bardzo dobry (5) 4x2 lub więcej sesji + 1x1 sesja: celujący (6)
6 dni pracy w tygodniu:	6x1 sesja: bardzo dobry (5) 2x2 lub więcej sesji + 4x1 sesja: celujący (6)
7 dni pracy w tygodniu:	7x1 sesja: celujący (6)

Przy wystawianiu oceny za pracę w Insta.Ling bierze się również pod uwagę liczbę przyswojonych słówek. Jeżeli jest ona mniejsza niż 50% przydzielonych słówek uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną bez względu na liczbę wykonanych sesji.

Kontrola i ewaluacja osiągnięć uczniów

Sprawności receptywne

a) Sprawność rozumienia tekstu czytanego sprawdzana jest za pomocą następujących technik:

- zadania wielokrotnego wyboru (spośród kilku odpowiedzi wybierasz właściwą)
- zadania typu prawda / fałsz
- odpowiedzi na pytania do tekstu
- zaznaczanie informacji zawartych w tekście
- dopasowywanie fragmentu tekstu do tytułu
- zatytułowanie przeczytanego tekstu
- ustalanie kolejności fragmentów tekstu
- uzupełnianie tabeli w oparciu o przeczytany tekst
- uzupełnianie tekstu z lukami
- przyporządkowywanie tekstów do odpowiednich opisów, rysunków, zdjęć

- przyporządkowywanie wypowiedzi do odpowiednich osób
- dopasowywanie odpowiedzi do podanych pytań
- wybieranie właściwego dokończenia zdania na podstawie przeczytanego tekstu
- poprawianie w tekście informacji niezgodnych z prawdą
- dopasowywanie polskich odpowiedników niemieckich tytułów baśni, przysłów, nazw niemieckich zabytków, nazw austriackich landów itp.
- wyszukiwanie słów w diagramie literowym
- oddzielanie w węźle literowym poszczególnych słów / wyrażeń
- wykreślanie słowa, które nie pasuje do pozostałych
- przyporządkowywanie wyrazów do pojęć nadrzędnych
- wstawianie brakujących liter
- tworzenia zdań z rozsypanki wyrazowej
- układanie pytań do wyróżnionych części zdania
- podawanie antonimów
- przyporządkowywanie synonimów

b) Sprawność rozumienia ze słuchu sprawdzana jest za pomocą następujących technik:

- zadania wielokrotnego wyboru (spośród kilku odpowiedzi wybierasz właściwą)
- zadania typu prawda / fałsz
- uzupełnianie luk w zapisie na podstawie wysłuchanych informacji
- przyporządkowywanie pytań do odpowiedzi
- odpowiedzi na pytania do wysłuchanego tekstu
- łączenie właściwych informacji w oparciu o nagranie
- przyporządkowywanie wypowiedzi do poszczególnych osób
- przyporządkowywanie ilustracji do wysłuchanych tekstów
- wskazywanie na planie miasta obiektów, o których jest mowa w wysłuchanym tekście
- poprawianie informacji niezgodnych z nagraniem
- uzupełnianie brakujących informacji
- uzupełnianie luk w tekście
- porządkowanie wydarzeń w kolejności, w jakiej występują w tekście
- zaznaczanie tematów, które zostały / nie zostały poruszone w wysłuchanym tekście
- uzupełnianie asocjogramu na podstawie wysłuchanego tekstu
- rozróżnianie wymowy wyróżnionych głosek

Sprawności produktywne

a) Sprawność mówienia sprawdzana jest za pomocą następujących technik:

- odpowiedzi na pytania
- opisywanie ilustracji
- udzielanie i uzyskiwanie informacji
- tworzenie dialogów
- prowadzenie rozmowy sterowanej
- odgrywanie ról
- relacjonowanie wydarzeń
- udział w dyskusji, wyrażanie opinii, przypuszczeń, argumentowanie, interpretowanie, uzasadnianie

- negocjowanie z partnerem dogodnego dla Ciebie rozwiązania danego problemu
- prezentacja pracy projektowej na forum klasy

b) Sprawność pisania sprawdzana jest za pomocą następujących technik:

- pisanie tekstów użytkowych (list prywatny, e-mail, wpis na blogu lub forum internetowym)
- pisanie dłuższej wypowiedzi pisemnej na zadany temat
- opisywanie osób
- opisywanie historyjki obrazkowej
- pisanie dialogów na zadany temat
- przekazywanie wiadomości pisemnej
- sporządzanie notatki na podstawie wypowiedzi rozmówców
- kończenie zdań
- przekształcanie zdań / wyrazów
- podpisywanie piktogramów
- uzupełnianie ankiet, formularzy, kwestionariuszy, tabel, krzyżówek

Znajomość środków językowych (leksykalno-gramatycznych) sprawdzana jest za pomocą następujących technik:

a) zadania zamknięte:

- wielokrotny wybór
- na dobieranie
- tworzenie minidialogów

b) zadania otwarte:

- zadania z luką
- parafrazowanie zdań
- słowotwórstwo
- tłumaczenie fragmentów zdań na język obcy
- układanie fragmentów zdań z podanych elementów leksykalnych

Znajomość środków leksykalnych w czteroletnim (lub pięcioletnim dla technikum) cyklu nauczania obejmuje następujące zagadnienia tematyczne:

- człowiek (np. dane personalne, okresy życia, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, rzeczy osobiste, uczucia i emocje, umiejętności i zainteresowania);
- miejsce zamieszkania (np. dom i jego okolica, pomieszczenia i wyposażenie domu, prace domowe);
- edukacja (np. szkoła i jej pomieszczenia, przedmioty nauczania, uczenie się, przybory szkolne, oceny szkolne, życie szkoły, zajęcia pozalekcyjne);
- praca (np. popularne zawody i związane z nimi czynności i obowiązki, miejsce pracy, praca dorywcza, wybór zawodu);
- życie prywatne (np. rodzina, znajomi i przyjaciele, czynności życia codziennego, określanie czasu, formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, konflikty i problemy);

- żywienie (np. artykuły spożywcze, posiłki i ich przygotowywanie, lokale gastronomiczne);
- zakupy i usługi (np. rodzaje sklepów, towary i ich cechy, sprzedawanie i kupowanie, środki płatnicze, wymiana i zwrot towaru, promocje, korzystanie z usług);
- podróżowanie i turystyka (np. środki transportu i korzystanie z nich, orientacja w terenie, hotel, wycieczki, zwiedzanie);
- kultura (np. twórcy i ich dzieła, uczestnictwo w kulturze, tradycje i zwyczaje, media);
- sport (np. dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, obiekty sportowe, imprezy sportowe, uprawianie sportu);
- zdrowie (np. tryb życia, samopoczucie, choroby, ich objawy i leczenie);
- nauka i technika (np. wynalazki, korzystanie z podstawowych urządzeń technicznych i technologii informacyjno-komunikacyjnych);
- świat przyrody (np. pogoda, pory roku, rośliny i zwierzęta, krajobraz, zagrożenia i ochrona środowiska naturalnego);
- życie społeczne (np. wydarzenia i zjawiska społeczne).

Zakres środków gramatycznych w czteroletnim/pięcioletnim cyklu nauczania obejmuje:

RODZAJNIK

- użycie rodzajnika nieokreślonego, np. *Da steht eine Tasse.*
- użycie rodzajnika określonego, np. *Die Tasse ist sauber.*
- użycie rzeczownika bez rodzajnika, np. *Herr Meier ist Lehrer.*

RZECZOWNIK

- odmiana rzeczownika (deklinacja mocna, słaba i mieszana) w liczbie pojedynczej, np. *der Mensch – des Menschen – dem Menschen – den Menschen*
- tworzenie liczby mnogiej, np. *die Tage, die Jungen, die Koffer, die Kinder, die Parks, die Brüder*
- rzeczowniki złożone, np. *der Aufruf, das Klassenzimmer, das Schlafzimmer*
- rzeczowniki zdrobniate: *-chen, -lein*, np. *das Lämpchen, das Büchlein*
- rzeczowniki określające zawód i wykonawcę czynności, np. *der Lehrer, die Zuschauerin*
- rzeczowniki z przyrostkami: *-e, -ei, -heit, -keit, -ler, -schaft, -ion, -tät, -in, -um, -ung, -ium, -ment, -ling*, np. *die Wirklichkeit*
- rzeczowniki z przedrostkami *Miss-, Un-, Ge-*, np. *das Missverständnis, die Unzufriedenheit, das Gebäude*
- rzeczowniki tworzone od nazw miast, krajów i części świata, np. *die Berlinerin, der Franzose, die Polin, der Europäer*
- rzeczowniki tworzone od czasowników, np. *das Schreiben, das Aufräumen*
- rzeczowniki tworzone od przymiotników, imiesłówów i liczebników, np. *das Gute, der Reisende, der Erste*
- odmiana imion własnych, np. *Evas Familie, Müllers Haus, Hansens Tochter*
- rzeczownik po określeniu miary i wagi, np. *ein Liter Milch, ein Kilo Äpfel*
- rekcja rzeczownika, np. *die Angst vor, das Interesse an/für*

ZAIMEK

- zaimki osobowe, np. *ich, mir, mich*

- zaimek nieosobowy *es*
- zaimek zwrotny *sich*
- zaimki dzierżawcze, np. *mein, sein, unser, Ihr*
- zaimki wskazujące, np. *dieser, jener, der, derselbe, der gleiche*
- zaimki pytające, np. *wer, was, wann, welcher, was für ein, warum*
- zaimki nieokreślone, np. *alle, einige, etwas, jeder, jemand, einer, keiner, man, niemand, nichts, alles*
- zaimki względne, np. *der, welcher*
- zaimek wzajemny *einander*

PRZYMIOTNIK

- przymiotnik jako orzecznik, np. *Das Mädchen ist nett.*
- przymiotnik jako przydawka:
 - z rodzajnikiem określonym i zaimkiem wskazującym *dieser, jener, derselbe*, np. *das neue Auto, diese schöne Blume*
 - z rodzajnikiem nieokreślonym, zaimkiem dzierżawczym i z przeczeniem *kein*, np. *ein kleines Kind, mein alter Freund, keine guten Filme*
 - bez rodzajnika, np. *frische Butter*
 - po zaimkach pytających, nieokreślonych, np. *Was für eine unglaubliche Geschichte ist das?*
 - po zaimkach liczebnych, np. *beide, alle, viele, wenige, manche, andere, einige, folgende; alle guten Schüler, viele bekannte Schriftsteller*
 - po liczebniku, np. *vier gute Schüler*
 - w formie stopnia wyższego i najwyższego *Das ist sein jüngerer Bruder.*
- regularne i nieregularne stopniowanie przymiotnika, np. *klein – kleiner – der/die/das kleinste, am kleinsten, gut – besser – der/die/das beste, am besten; Was ist das höchste Gebäude in Europa?*
- przymiotniki w porównaniach, np. *Dieses Haus ist so hoch wie jenes. Eva ist fleißiger als ihre Schwester. Peter ist der schnellste von allen Schülern seiner Klasse.*
- przymiotniki utworzone od nazw miast, krajów i części świata, np. *Berliner Bahnhof, österreichisch, amerikanisch*
- przymiotniki z przedrostkiem *un-*, np. *unzufrieden, unpraktisch*
- rekcja przymiotnika, np. *reich an, zufrieden mit*

LICZEBNIK

- liczebniki główne, np. *sieben, einhundertzwanzig*
- liczebniki porządkowe, np. *der siebte*
- liczebniki mnożne i nieokreślone, np. *zweimal, viel*
- liczebniki ułamkowe i dziesiętne, np. *anderthalb, ein Drittel, 0,8 – null Komma acht*
- użycie liczebników w oznaczeniu miary i wagi, powierzchni i objętości, np. *zwei Quadratmeter, drei Liter*

PRZYSŁÓWEK

- przysłówki zaimkowe w pytaniu i odpowiedzi, np. *Worauf wartest du? – Ich warte darauf.*
- regularne i nieregularne stopniowanie przysłówków, np. *wohl – wohler – am wohlsten, gern – lieber – am liebsten*

- przysłówki czasu i miejsca, np. *morgen, bald, dann, endlich, damals, gestern, heute, hier, dort, draußen, drüben, unten, oben, links, rechts*

PARTYKUŁA

- użycie partykuł, np. *sehr, besonders, viel, erst, sogar, immer, etwa, eben, ziemlich, aber, denn, ja*

PZYIMEK

- przyimki z celownikiem: *aus, bei, mit, nach, seit, von, zu, gegenüber, ab*
- przyimki z biernikiem: *durch, gegen, für, ohne, um, entlang, bis*
- przyimki z celownikiem lub biernikiem: *an, auf, in, hinter, neben, unter, über, vor, zwischen*
- przyimki z dopełniaczem: *während, trotz, wegen, statt*

CZASOWNIK

- formy czasowe – strona czynna czasownika: Präsens, Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt, Futur I
- czasowniki posiłkowe *sein, haben, werden*
- czasowniki nieregularne ze zmianą samogłoski, np. *helfen, lesen, schlafen*
- czasowniki rozdzielnie i nierozdzielnie złożone, np. *aufmachen, bestehen*
- czasowniki zwrotne, np. *sich waschen*
- czasowniki modalne w trybie oznajmującym Präsens i Präteritum
- czasowniki modalne w trybie przypuszczającym w czasie Präteritum *Er könnte früher aufstehen.*
- czasownik lassen, np. *Ich lasse mein Auto reparieren. Ich lasse mir die Haare schneiden. Ich habe meinen Schirm in der Gaststätte gelassen.*
- formy imiesłowowe czasownika: Partizip II
- tryb rozkazujący, np. *Lies den Text vor!*
- bezokoliczniki z *zu* i *bez zu* w zdaniach w czasie Präsens i Präteritum, np. *Er hat vor, die Ferien an der Ostsee zu verbringen. Sie hat die Absicht, ins Ausland zu fahren. Er hat heute keine Lust, mit seinen Freunden auszugehen. Wir sind fähig, diese Aufgabe zu lösen. Ich höre meine Freundin singen.*
- strona bierna czasownika (Vorgangspassiv): Präsens, Präteritum, Perfekt, np. *In Deutschland wird viel Bier getrunken. Das Auto wurde bereits verkauft. Die Aufgabe ist gelöst worden.*
- strona bierna Präsens, Präteritum z czasownikiem modalnym, np. *Der Text soll bis morgen gelesen werden. Der Aufsatz musste bis gestern korrigiert werden.*
- strona bierna określająca stan (Zustandspassiv), np. *Alle Fenster sind geöffnet. Seine Tasche war schon gestern gepackt.*
- tryb przypuszczający - Konjunktiv II (Präteritum), np. *Ich dachte, du wärest in der Schule.*
- tryb warunkowy - Konditional I (würde + Infinitiv I), np. *Wenn ich mehr Geld hätte, würde ich mir ein neues Fahrrad kaufen.*
- rekcja czasowników, np. *denken an, fragen nach, warten auf, stören (Akk.), folgen (Dat.)*

SKŁADNIA

- zdania pojedyncze: oznajmujące, pytające i rozkazujące
- szyk wyrazów: prosty, przestawny oraz szyk zdania podrzędnie złożonego, np. *Wir haben täglich zwei Vorlesungen. Täglich haben wir zwei Vorlesungen. Ich weiß nicht, ob er schon angekommen ist.*
- przeczenia *nein, nicht, kein, nie, niemals, nirgends, keinesfalls* i ich miejsce w zdaniu, np. *Ich habe ihn nie gesehen. Ich schwimme nicht mehr.*
- zdania złożone współrzędnie ze spójnikami, np. *aber, denn, oder, sondern, und, deshalb, sonst, trotzdem* oraz zdania bezspójnikowe; *Ich war krank und musste zum Arzt gehen. Er verdient viel Geld, trotzdem ist er unzufrieden. Die Sonne scheint, es ist warm.*
- zdania podrzędnie złożone:
 - zdania podmiotowe, np. *Es wundert mich, dass er nicht gekommen ist.*
 - zdania dopełnieniowe ze spójnikami, np. *dass, ob, wer, was, wo, wie; Der Lehrer sagt, dass dieses Buch interessant ist. Er weiß nicht, wo der Parkplatz ist.*
 - zdania okolicznikowe przyczyny ze spójnikami: *weil, da; Er bleibt zu Hause, weil sein Vater krank ist.*
 - zdania okolicznikowe czasu ze spójnikami: *wenn, als, bevor (ehe), bis, nachdem, seitdem, während; Bevor wir abreisten, besuchten wir noch unseren Professor. Nachdem wir den Artikel gelesen hatten, diskutierten wir über seinen Inhalt. Seitdem er in Berlin studiert, hat er viele Museen besichtigt.*
 - zdania warunkowe rzeczywiste: *wenn + Präsens, np. Wenn es regnet, sehen wir fern.*
 - zdania warunkowe nierzeczywiste: Konjunktiv Präteritum czasowników: *sein, haben* oraz czasowników modalnych, Konditionalis I, np. *Wenn wir Zeit hätten, würden wir eine Weltreise machen.*
 - zdanie przyzwalające: *obwohl, np. Obwohl das Wetter schlecht war, sind wir mit dem Ausflug zufrieden.*
 - zdanie okolicznikowe celu: *damit, konstrukcja bezokolicznikowa um ... zu, np. Wir nehmen ein Taxi, damit wir pünktlich am Bahnhof sind. Wir nehmen ein Taxi, um pünktlich am Bahnhof zu sein.*
 - zdanie przydawkowe z zaimkiem względnym *der, die, das, np. Das ist der Mann, dem ich geholfen habe. Das Kind, das vor der Schule steht, ist 8 Jahre alt. Das ist das Haus, in dem ich wohne.*
 - zdania porównawcze: *so wie, als, je ... desto, np. Der Film ist besser, als ich dachte. Er schreibt so schnell, wie er kann. Je mehr ich lese, desto reicher wird mein Wortschatz.*
- zdania z podwójnym spójnikiem: *entweder ... oder, einerseits ... andererseits, nicht nur ... sondern auch, sowohl ... als auch, weder ... noch, zwar ... aber, np. Entweder gehen wir ins Kino oder wir besuchen unsere Freunde. Er hatte weder Zeit noch Geld.*

IV. Wiadomości, umiejętności oraz wymagania na poszczególne oceny szkolne

Ocena bieżąca postępów ucznia uwzględnia wszystkie cztery sprawności językowe, tj.:

- wypowiedź ustną (dialogi, monologi przygotowane oraz improwizowane – reakcja na pytania nauczyciela)
- rozumienie ze słuchu (sprawność rozumienia tekstu z nagrania, wypowiedzi nauczyciela)
- pisanie (tworzenie wypowiedzi pisemnych w formie tekstów użytkowych)
- czytanie (prze czytanie tekstu, fragmentu tekstu, nagłówka itp. ze zrozumieniem)

- oraz znajomość zagadnień gramatycznych i leksykalnych.

Ocena semestralna i roczna uwzględnia opanowanie wszystkich w/w. sprawności językowych, wymaganych na danym etapie nauczania, a także uwzględnia pracę ucznia na lekcjach.

Ocena pracy ucznia na lekcjach uwzględnia:

- pracę indywidualną, tj. aktywność na lekcji, pracę zgodną z poleceniami nauczyciela, włożony wysiłek w wykonanie zadania,
- pracę w parach i grupach, tj. równy udział w ćwiczeniu każdego ucznia, używanie tylko j. obcego w ćwiczonych dialogach, pomoc koleżeńska w przypadku trudności z wykonaniem zadania,
- pracę projektową w grupach, tj. produkt końcowy, jak i proces jego przygotowania, np. wykorzystanie źródeł, współpracę w grupie, podział ról, rozplanowanie czasu itp.

W związku z tym ustala się wymagania edukacyjne na poszczególne oceny szkolne:

1. Ocenę niedostateczny otrzymuje uczeń, który nie podejmuje starań w celu uzyskania oceny pozytywnej.

W ciągu semestru przychodzi nieprzygotowany do lekcji, nie prowadzi notatek, nie odrabia prac domowych, nie wykazuje zaangażowania na lekcji, nie pisze sprawdzianów lub pisze je w niewystarczającym zakresie. Uczeń nie dysponuje podstawowym słownictwem i strukturami gramatycznymi wprowadzonymi w semestrze. Ma trudności nawet przy pomocy nauczyciela z wykonaniem ćwiczeń, wymagających zastosowania podstawowych umiejętności. Ma trudności w dostrzeganiu różnic między fonetyczną a graficzną formą wyrazu.

Na ocenę **niedostateczny** w zakresie rozumienia tekstu czytanego uczeń:

- rozumie jedynie bardzo słabo proste teksty
- sporadycznie znajduje informacje szczegółowe w tekście
- z trudem rozumie ogólny sens bardzo uproszczonych tekstów autentycznych.

Na ocenę **niedostateczny** w zakresie rozumienia ze słuchu uczeń:

- rozumie ogólnie niewielką część wypowiedzi niemieckich użytkowników języka mówiących w normalnym tempie, zawierające niezrozumiałe elementy leksykalne i konstrukcje, których znaczenia można się domyślić z kontekstu
- rozumie niewielką część prostych sytuacji komunikacyjnych w różnych warunkach odbioru (rozmowa w restauracji, na ulicy, przez telefon, w informacji kolejowej)
- znajduje pojedyncze informacje szczegółowe w prostych tekstach słuchanych
- rozumie nieliczne proste polecenia i instrukcje nauczyciela na lekcji.

Na ocenę **niedostateczny** w zakresie mówienia uczeń:

- udziela wypowiedzi zawierającej bardzo ograniczone słownictwo i bardzo nieporadne struktury językowe, co nie pozwala na przekaz wymaganych informacji
- udziela niezrozumiałych odpowiedzi i zadaje pytania niezgodne z tematem
- prezentuje wypowiedź chaotyczną wspomaganą w dużym stopniu przez nauczyciela

- popełnia bardzo liczne błędy gramatyczne, świadczące o nieznaności struktur i błędy fonetyczne, które uniemożliwiają lub ograniczają pełne zrozumienie wypowiedzi i komunikacji.

Na ocenę **niedostateczny** w zakresie pisania uczeń:

- tworzy wypowiedź pozbawioną całkowicie logiki, niespójną, nie na temat, niezgodną z wymogami formy
- stosuje bardzo liczne powtórzenia leksykalne i wąski zakres struktur gramatycznych
- w swoich wypowiedziach popełnia rażące błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne.

2. Wymagania konieczne (wskazują na braki w opanowaniu wiadomości i umiejętności określonych w podstawach programowych, a także na opanowanie w pewnym stopniu wiadomości i umiejętności podstawowych) na ocenę **dopuszczający (2)** obejmują następujące elementy treści nauczania:

- niezbędne w uczeniu się języka niemieckiego
- potrzebne w życiu i na co dzień.

Uczeń dysponuje podstawowym słownictwem i strukturami gramatycznymi wprowadzonymi w semestrze. Na lekcji wykonuje ćwiczenia, odrabia zadania domowe, prowadzi notatki. Potrafi przy pomocy nauczyciela odpowiedzieć na zawarte w ćwiczeniach polecenia. Ma trudności w dostrzeganiu różnic między fonetyczną a graficzną formą wyrazu oraz w zastosowaniu podstawowych zagadnień gramatycznych.

Aby uzyskać ocenę dopuszczającą, należy zmieścić się w przedziale od 40% do 54% wszystkich punktów.

Na ocenę **dopuszczający** w zakresie rozumienia tekstu czytanego uczeń:

- rozumie tylko niektóre proste teksty informacyjne
- z trudem określa ich główną myśl oraz myśli poszczególnych fragmentów tekstów
- znajduje tylko niektóre potrzebne informacje szczegółowe w tekście
- rozumie ogólny sens tylko niektórych bardzo uproszczonych tekstów autentycznych.

Na ocenę **dopuszczający** w zakresie rozumienia ze słuchu uczeń:

- rozumie ogólnie tylko część wypowiedzi niemieckich użytkowników języka mówiących w normalnym tempie, zawierające niezrozumiałe elementy leksykalne i konstrukcje, których znaczenia można się domyślić z kontekstu
- rozumie ogólny sens niektórych części prostych sytuacji komunikacyjnych w różnych warunkach odbioru (rozmowa w restauracji, na ulicy, przez telefon, w informacji kolejowej)
- znajduje niektóre informacje szczegółowe w prostych tekstach słuchanych
- rozumie część poleceń i instrukcji nauczyciela na lekcji oraz potrafi na nie zareagować.

Na ocenę **dopuszczający** w zakresie mówienia uczeń:

- udziela wypowiedzi zawierającej ubogie słownictwo i bardzo proste struktury językowe, co pozwala na przekaz nielicznych wymaganych informacji

- w wypowiedzi ujmuje temat bardzo lakonicznie
- prezentuje wypowiedź wspomaganą w dużym stopniu przez pytania nauczyciela
- popełnia liczne błędy gramatyczne, świadczące o niewystarczającej znajomości podstawowych struktur i błędy fonetyczne, które ograniczają pełne zrozumienie wypowiedzi i utrudniają komunikację.

Na ocenę **dopuszczający** w zakresie pisania uczeń:

- formułuje wypowiedź w dużym stopniu niespójną, niekonsekwentną i chaotyczną częściowo niezgodną z tematem, nie mieszczącą się w granicach podanej normy
- stosuje ubogie słownictwo, liczne powtórzenia leksykalne i mało urozmaicone struktury
- prezentuje wypowiedzi pisemne ogólnikowe i nielogiczne
- redaguje teksty użytkowe nie spełniające wszystkich warunków dotyczących formy pomija niektóre informacje i argumenty
- popełnia bardzo liczne błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne zakłócające znacznie komunikację.

3. Wymagania podstawowe na ocenę dostateczny (3) obejmują elementy treści nauczania:

- najważniejsze w uczeniu się języka niemieckiego
- łatwe nawet dla ucznia mało zdolnego
- o niewielkim stopniu złożoności, a więc przystępne
- często powtarzające się w programie nauczania
- dające się wykorzystać w sytuacjach szkolnych i pozaszkolnych
- określone programem nauczania na poziomie nie przekraczającym wymagań zawartych w podstawach programowych
- głównie proste, uniwersalne umiejętności, w mniejszym zakresie wiadomości.

Uczeń wykazuje się znajomością podstawowego słownictwa i struktur gramatycznych wprowadzonych w semestrze. Potrafi samodzielnie wykonać ćwiczenia. Rozumie proste, nieskomplikowane wypowiedzi. Odróżnia formę graficzną od fonetycznej wyrazu. Bierze udział w lekcji, odrabia zadania domowe, jest przygotowany do lekcji, uzupełnia zeszyt ćwiczeń.

Aby uzyskać ocenę dostateczną, należy zmieścić się w przedziale od 55% do 74% treści całego programu.

Na ocenę **dostateczny** w zakresie rozumienia tekstu czytanego uczeń:

- rozumie ogólnie dużą część prostych tekstów mało zróżnicowanych pod względem treści i struktur leksykalno-gramatycznych
- poprawnie określa ich główną myśl oraz większość myśli poszczególnych fragmentów tekstu
- znajduje sporo potrzebnych informacji szczegółowych w tekstach
- rozumie ogólny sens dużej części uproszczonych tekstów autentycznych.

Na ocenę **dostateczny** w zakresie rozumienia ze słuchu uczeń:

- rozumie dużą część wypowiedzi niemieckich użytkowników języka mówiących w normalnym tempie, zawierające niezrozumiałe elementy leksykalne i konstrukcje, których znaczenia można się domyślić z kontekstu
- rozumie ogólny sens dużej części prostych sytuacji komunikacyjnych w różnych warunkach odbioru (rozmowa w restauracji, na ulicy, przez telefon, w informacji kolejowej)
- znajduje dużą część szukanych informacji szczegółowych w prostych tekstach słuchanych
- rozumie dużą część poleceń i instrukcji nauczyciela na lekcji oraz potrafi na nie zareagować.

Na ocenę **dostateczny** w zakresie mówienia uczeń:

- udziela wypowiedzi zawierającej podstawowe słownictwo i struktury gramatyczne, co pozwala na przekaz zasadniczej części wymaganych informacji
- w wypowiedzi dokonuje dość ciekawego przekazu treści
- prezentuje wypowiedź płynną w dużym stopniu wspomaganą przez nauczyciela
- popełnia błędy gramatyczne i fonetyczne, które nie ograniczają pełnego zrozumienia wypowiedzi i komunikacji.

Na ocenę **dostateczny** w zakresie pisania uczeń:

- formułuje spójne pod względem treści i spełniające część istotnych warunków dla danej formy wypowiedzi nie zawsze mieszczące się w granicach normy
- stosuje liczne powtórzenia leksykalne i mało urozmaicone struktury
- na ogół prezentuje w swoich wypowiedziach logikę
- redagując teksty użytkowe nie zawsze podaje wszystkie informacje i dobiera trafnie argumenty
- popełnia dość liczne błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne zakłócające częściowo komunikację.

4. Wymagania rozszerzające na ocenę **dobry (4) obejmują elementy treści:**

- istotne w strukturze uczenia się języka niemieckiego
- bardziej złożone, mniej przystępne aniżeli elementy treści zaliczone do wymagań podstawowych
- przydatne, ale nie niezbędne w opanowaniu j. niemieckiego
- użyteczne w szkole i pozaszkolnej działalności
- zakresie nie przekraczającym wymagań zawartych w podstawach programowych
- wymagające umiejętności stosowania wiadomości w sytuacjach typowych według wzorów i przykładów znanych z lekcji i podręcznika.

Uczeń rozumie większość wypowiedzi i tekstów. Dysponuje w miarę potrzeby słownictwem i strukturami gramatycznymi bez dłuższego zastanawiania się. Potrafi formułować krótkie wypowiedzi na określone tematy. Potrafi napisać tekst użytkowy. Prawidłowo stosuje zasady ortografii. Domyśla się z kontekstu znaczenia nieznanymi słów.

Aby uzyskać ocenę dobrą, należy zmieścić się w przedziale od 75% do 89% wszystkich punktów.

Na ocenę **dobry** w zakresie rozumienia tekstu czytanego uczeń:

- dobrze rozumie ogólnie większość tekstów zróżnicowanych pod względem treści i struktur leksykalno-gramatycznych
- określa ich główną myśl oraz dobrze radzi sobie z poszczególnymi fragmentami tekstu
- znajduje większość potrzebnych informacji szczegółowych w tekstach
- rozumie ogólny sens skróconych tekstów autentycznych z różnych źródeł oraz prostych tekstów literackich.

Na ocenę **dobry** w zakresie rozumienia ze słuchu uczeń:

- rozumie wypowiedzi niemieckich użytkowników języka mówiących w normalnym tempie, zawierające niezrozumiałe elementy leksykalne i konstrukcje, których znaczenia można się domyślić z kontekstu
- rozumie ogólny sens większości prostych sytuacji komunikacyjnych w różnych warunkach odbioru (rozmowa w restauracji, na ulicy, przez telefon, w informacji kolejowej)
- sprawnie znajduje szukane informacje szczegółowe w prostych tekstach słuchanych
- rozumie język nauczyciela, jego polecenia i instrukcje na lekcji oraz potrafi na nie zareagować.

Na ocenę **dobry** w zakresie mówienia uczeń:

- udziela wypowiedzi zawierającej dobry poziom słownictwa i struktur morfo-syntaktycznych, co pozwala na przekaz większości wymaganych informacji
- prezentuje wypowiedź interesującą i zgodną z tematem, zasadniczo poprawną fonetycznie
- prezentuje wypowiedź płynną z nielicznymi usterkami gramatycznymi
- wypowiedź może zawierać bardzo sporadyczne błędy, nie zakłócające w żaden sposób komunikacji.

Na ocenę **dobry** w zakresie pisania uczeń:

- formułuje wypowiedzi zgodne z tematem, dość bogate i ciekawe pod względem treści i formy, zawierające dopuszczalne uchybienia formalne
- prezentuje w większości swoich wypowiedzi logikę i spójność
- używa odpowiednich wyrażen i konstrukcji wymaganych dla tekstów użytkowych
- popełnia niewielkie uchybienia gramatyczne i leksykalne, nie zakłócające komunikacji oraz nieliczne błędy w pisowni, nie zmieniające znaczenia wyrazu
- stosuje w zasadzie poprawą interpunkcję.

5. Wymagania dopełniające na ocenę **bardzo dobry (5)** obejmują pełny zakres treści określonych programem nauczania. Są to treści:

- złożone, trudne, ważne do opanowania
- wymagające korzystania z różnych źródeł
- umożliwiające rozwiązywanie problemów
- obejmujące pełne opanowanie programu.

Uczeń rozumie wypowiedzi i teksty o różnym stopniu trudności. Dysponuje w miarę potrzeby słownictwem i strukturami gramatycznymi bez dłuższego zastanawiania się. Potrafi formułować krótkie i dłuższe wypowiedzi na określone tematy. Potrafi napisać tekst

użytkowy. Prawidłowo stosuje zasady ortografii. Domyśla się z kontekstu znaczenia nieznanymi słów. Potrafi wziąć udział w rozmowie i wymianie informacji na znany mu temat. Wypowiedzi zawierają elementy mowy płynnej. Potrafi wyszukać w tekstach o przewidywalnej treści interesujące go informacje. Formułuje rozbudowane wypowiedzi pod względem leksykalnym, gramatycznym i stylistycznym .

Aby uzyskać ocenę bardzo dobrą należy zmieścić się w przedziale od 9% do 99% wszystkich punktów.

Na ocenę **bardzo dobry** w zakresie rozumienia tekstu czytanego uczeń:

- w pełni rozumie teksty bogate pod względem treści i zróżnicowane pod względem struktur gramatyczno-leksykalnych
- określa główną myśl tekstu, przewodnie myśli poszczególnych części tych tekstów oraz intencje autora
- sprawnie znajduje szukane informacje szczegółowe w tekstach
- dobrze rozumie ogólny sens skróconych tekstów autentycznych z różnych źródeł oraz krótkich tekstów literackich.

Na ocenę **bardzo dobry** w zakresie rozumienia ze słuchu uczeń:

- w pełni rozumie wypowiedzi niemieckich użytkowników języka mówiących w różnym tempie, zawierające niezrozumiałe elementy leksykalne i konstrukcje, których znaczenia można się domyślić z kontekstu
- rozumie ogólny sens prostych sytuacji komunikacyjnych w różnych warunkach odbioru (rozmowa w restauracji, na ulicy, przez telefon, w informacji kolejowej)
- sprawnie znajduje szukane informacje szczegółowe w tekstach słuchanych
- dobrze rozumie język nauczyciela, jego polecenia i instrukcje na lekcji oraz potrafi na nie zareagować.

Na ocenę **bardzo dobry** w zakresie mówienia uczeń:

- udziela interesującej wypowiedzi zawierającej bogate słownictwo i frazeologię na danym poziomie, co pozwala na pełny przekaz treści
- w dłuższej wypowiedzi dokonuje wielostronnego ujęcia tematu
- prezentuje wypowiedź płynną i poprawną pod względem fonetycznym i gramatycznym
- popełnia bardzo sporadycznie błędy nie zakłócające w żaden sposób komunikacji.

Na ocenę **bardzo dobry** w zakresie pisania uczeń:

- formułuje wypowiedzi zgodne z tematem, bogate i oryginalne pod względem treści i formy oraz objętości
- prezentuje w swoich wypowiedziach wyraźną logikę, harmonię i spójność
- używa właściwie dobranego słownictwa, zwrotów idiomatycznych i struktur gramatycznych
- popełnia bardzo sporadycznie błędy gramatyczne i leksykalne, nie zakłócające komunikacji oraz nieliczne błędy w pisowni, nie zmieniające znaczenia wyrazu
- stosuje poprawną interpunkcję.

6. Wymagania na ocenę celującą (6) obejmują:

- pełną wiedzę i umiejętności określone programem nauczania (100%)

Uczeń wykorzystuje nabyte kompetencje językowe w praktyce, wykazuje szczególne zainteresowanie przedmiotem, wyróżnia się na tle klasy czy szkoły znajomością słownictwa i zagadnień gramatycznych. Bierze udział w konkursach, olimpiadach przedmiotowych, wykonuje dodatkowe określone przez nauczyciela zadania czy projekty.

V. Ocenianie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.

Podstawą dostosowania wymagań edukacyjnych do specyficznych trudności w uczeniu się jest opinia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.

Uczniowie ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się są w stanie opanować podstawowe wiadomości zawarte w programie nauczania, ale wymaga to od nich znacznie więcej czasu i wkładu pracy. Uczniowie ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się są zwykle osobami z co najmniej przeciętną sprawnością intelektualną, co nie daje nauczycielowi możliwości obniżenia wymagań jakościowych, zmiany treści nauczania, lub pomijania haseł programowych. Dostosowanie wymagań dotyczyć będzie zatem głównie formy sprawdzania wiedzy, a nie treści programowych. Wymagania merytoryczne są ogólnie takie same, jak dla innych uczniów.

Uczniowie z dysleksją, dysgrafią, dysortografią

- indywidualne traktowanie ucznia dyslektycznego i stawianie mu wymagań stosownie do jego możliwości
- w razie potrzeby ocenianie ucznia na podstawie jego wypowiedzi ustnych
- ocenianie prac pisemnych wyłącznie pod względem merytorycznym z pominięciem błędów ortograficznych i strony graficznej pisma
- umożliwienie uczniowi kilkakrotnego wysłuchania nagrania lub przeczytania tekstu
- egzekwowanie od ucznia zadań samodzielnie przygotowanych bądź rozwiązanych w domu
- w razie konieczności umożliwienie uczniowi korzystania z komputera przy wykonywaniu zadań pisemnych lub skłanianie ucznia do pisania drukowanymi literami
- unikanie sytuacji stresujących np. nie wrywanie do natychmiastowej odpowiedzi, dawanie więcej czasu na zastanowienie się i przypomnienie słówek, zwrotów, ewentualnie unikanie głośnego czytania na forum klasy, unikanie omawiania prac przy rówieśnikach
- w miarę możliwości dawanie więcej czasu na wypowiedzi ustne i prace pisemne
- położenie większego nacisku na wypowiedzi ustne
- bazowanie na mocnych stronach ucznia, zauważanie drobnych postępów i osiągnięć, udzielanie pochwał w obecności zespołu klasowego
- motywowanie do systematycznej pracy
- ocenianie za wiedzę i wysiłek włożony w opanowanie języka.

Uczniowie słabostyszący

W przypadku uczniów słabosłyszących ważne jest zarówno dostosowanie form sprawdzania wiedzy, jak i sposobu pracy na lekcji, tak aby ułatwić uczniowi przyswojenie materiału, dlatego nauczyciel powinien w szczególności:

- zapewnić dobre oświetlenie klasy, usadzić ucznia w pierwszej ławce w rzędzie od okna blisko nauczyciela, tak aby zapewnić odczytywanie mowy z ust
- używać normalnego głosu, unikać intonacji, gwałtownych ruchów, nadmiernej gestykulacji
- zadbać o spokój w klasie, eliminować zbędny hałas
- w przypadku trudności ze zrozumieniem polecenia zapewnić uczniowi dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie używając prostego słownictwa
- dostosować tempo pracy do specyficznych trudności ucznia
- w czasie lekcji używać jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy
- mobilizować ucznia niesłyszącego do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu poprzez częste zwracanie się do niego
- umożliwić uczniowi kilkakrotne wysłuchanie nagrania lub przeczytanie tekstu w celu lepszego zrozumienia
- w razie konieczności zastąpić słuchanie ze zrozumieniem innymi formami sprawdzania wiedzy
- jeżeli pisanie ze słuchu sprawia uczniowi niedosłyszającemu duże trudności można je zastąpić inną formą ćwiczeń w pisaniu
- przy ocenie prac pisemnych nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu
- przy ocenie osiągnięć ucznia z wadą słuchu należy szczególnie doceniać własną aktywność i wkład pracy ucznia, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność)
- przywiązywać większą wagę do opanowania języka obcego w piśmie niż w mowie.

Uczniowie słabowidzący

Podobnie jak w przypadku uczniów słabosłyszących ważne jest tu zarówno dostosowanie form sprawdzania wiedzy, jak i sposobu pracy na lekcji, dlatego nauczyciel powinien w szczególności:

- zapewnić uczniowi słabowidzącemu właściwe umiejscowienie w klasie
- udostępniać teksty wykorzystywane na lekcji (w tym również sprawdziany) w wersji powiększonej
- zwracać uwagę na szybką męczliwość ucznia
- w razie konieczności wydłużać czas na wykonanie określonych zadań
- zadawać często pytania „co widzisz” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych.

Uczniowie autystyczni

W przypadku uczniów autystycznych należy realizować kształcenie ogólne z dostosowaniem form i metod pracy oraz sposobu sprawdzania wiedzy do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia. Uczeń autystyczny wymaga pełnego zrozumienia jego trudności i pełnej akceptacji możliwości i potrzeb. Nauczyciel powinien w szczególności:

- zadbać o zbudowanie pozytywnej relacji zaufania
- wysyłać jasne, krótkie komunikaty słowne
- unikać nadmiernego mówienia (w tym przede wszystkim metafor, przenośni, zwrotów slangowych itp.)
- uprzedzać o ewentualnych zmianach w programie zajęć
- bazować na mocnych stronach ucznia
- nagradzać pozytywne, a ignorować niepożądane zachowania
- redukować poziom stresu
- utrzymywać kontakt z psychologiem szkolnym
- podczas sprawdzania wiadomości stosować pytania naprowadzające
- w miarę możliwości dłuższe zadania do wykonania dzielić na etapy, aby zminimalizować liczbę błędów
- poziom graficzny pisma nie powinien mieć wpływu na ocenę.

VI. Warunki i tryb otrzymania wyższych niż przewidywane ocen rocznych:

1. W terminie 3 dni od powiadomienia przez wychowawcę rodziców i uczniów o przewidywanej rocznej ocenie klasyfikacyjnej rodzic ucznia niepełnoletniego lub pełnoletni uczeń mogą pisemnie za pośrednictwem wychowawcy zgłosić do Dyrektora chęć ustalenia oceny rocznej z zajęć edukacyjnych wyższej niż przewidywana.
2. Ustalenie oceny wyższej niż przewidywana następuje w formie sprawdzianu, który obejmuje wiadomości i umiejętności uwzględnione w wymaganiach na daną ocenę, o którą ubiega się uczeń, określonych w Przedmiotowych zasadach oceniania – wymagania edukacyjne na poszczególne oceny śródroczne i roczne.
3. Sprawdzian przeprowadza się w formie pisemnej i ustnej.
4. Warunkiem podwyższenia oceny z zajęć edukacyjnych, przez ucznia, jest przystąpienie przez niego do sprawdzianu i wykazanie się wiadomościami i umiejętnościami na poziomie oceny, o którą uczeń się ubiega zgodnie z wymaganiami.

W przypadkach nieuregulowanych w Przedmiotowych Zasadach Oceniania z języka niemieckiego stosuje się zasady oceniania zawarte w Statucie Zespołu Szkół nr 1 im. Jana Pawła II w Przysusze.

Opracowały:

Ewa Trochim
Justyna Kądziała